

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	8011200364
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8011200364.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobkyne G. N., nar. X. F. XXXX, trvale bytom W., právne zastúpenej JUDr. Jozefom Frankom, advokátom so sídlom Lemešany č. 82 (poštová adresa Weberova 2, 080 01 Prešov), proti žalovanému Okresnému úradu Prešov (pôvodne Krajskému pozemkovému úradu v Prešove, Masarykova 10, 080 01 Prešov), za účasti W. V., trvale bytom L. a Slovenského pozemkového fondu, Keratsínske námestie 1, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 2011/00190-MM zo dňa 07.03.2011, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/3/2011-37 zo dňa 31. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/3/2011-37 zo dňa 31. októbra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Obvodný pozemkový úrad v Prešove rozhodnutím č. j. OPU 2010/1906-52/Ly zo dňa 24.09.2010 ako orgán štátnej správy zabezpečujúci úlohy štátu spojené s obnovením výkonu a usporiadaním pozemkového vlastníctva v súlade so zákonom č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) schválil podľa § 7 ods. 6 zákona Dodatok č. 2, ktorým sa menia údaje schváleného Registra obnovennej evidencie pozemkov v zastavanom území obce v katastrálnom území L., vypracovaný zhotoviteľom Ing. L. I., GEONA Snina. Zmena spočívala v oprave zoznamu parciel tak, že sa vyníma parcela UO 2 (z PKV 34) a zapisuje parcela UO 3 (z PKV 8) s príslušnými vlastníckymi vzťahmi. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodoval o námietke W. V. proti údajom zapísaného registra, ktorý bol schválený rozhodnutím č. OPÚ 2009/2052-23 zo dňa 24.04.2009 a zapísaný do katastra nehnuteľností dňa 02.06.2009. Námietku podala dňa 18.06.2010 po zistení, že notárske osvedčenie N164/2004 zo dňa 20.12.2004 o vydržaní pozemku v k. ú. L., parc. KN C 101 (pochádzajúca z PKV 8, mpč 3) - záhrada o

výmere 1119 m², sa stalo nespôsobilým na zápis údajov do KN, nakoľko vychádzalo z údajov zverejneného registra, v ktorom bola parcela UO 3 identifikovaná na parcelu C KN 101, pričom táto bola v registri zrušená. Po podrobnom šetrení komisia na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim pre obec Ruské Pekľany na základe získaných informácií rozhodla, že pozemok na parcele CKN 101 patrí jednoznačne W. V., pretože jej právni predchodcovia ho reálne užívali ako vlastný nepretržite od roku 1935. Preto odsúhlasila opravu schváleného registra tak, že sa zo zoznamu parciel predmetu konania vyníma parcela UO 2 (z PKV 34) a do predmetu konania sa zapisuje parcela UO 3 (z PKV 8) s príslušnými vlastníckymi vzťahmi.

Krajský pozemkový úrad Prešov na základe odvolania G. N. rozhodnutím č. j. 2011/00190-MM zo dňa 07.03.2011 jej odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 7 ods. 6 a § 29 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z.z. a uviedol, že sa stotožňuje s názorom OPÚ Prešov a so závermi komisie na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim, ktorí rozhodli, že parcela C-KN č. 101 je vo vlastníctve W. V., pričom vlastníctvo nadobudla prostredníctvom notárskeho osvedčenia o vydržaní N 164/2004 zo dňa 20.12.2004. Členovia komisie MUDr. O. Y. a J. I. ako miestni znalci potvrdili, že právni predchodcovia W. V. tento pozemok reálne užívali ako vlastný od roku 1935.

II.

Krajský súd v Prešove rozhodujúc o žalobe žalobkyne na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. 2011/00190-MM zo dňa 07.03.2011 napadnutým rozsudkom žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol, pretože po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu prechádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je zákonné. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podľa jeho názoru tak prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný sa dôsledne vysporiadali so zisteným skutkovým stavom a prvostupňový správny orgán dospel k správne právnemu záveru, že je potrebné prijať dodatok č. 2 a vykonať zmeny skutočností v registri, ku ktorým došlo nedopatrením zásahom zhotoviteľa v tomto konaní. Povinnosťou správneho orgánu bolo napraviť chybu, ku ktorej došlo nesprávnym zásahom do operátu v prospech žalobkyne dňa 9. apríla 2009 zhotoviteľom Ing. I., ktorý zrušil pôvodnú mpč. 3 a vychádzal iba z mpč. 2. Správny orgán rozhodol o námietke W. V. v súlade s § 7 ods. 6 zákona vzhľadom na rozpory v registri s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona, o zmene rozhodol v lehote troch rokov od zápisu údajov do katastra nehnuteľností a jeho postup bol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 180/1995 Z.z., ako aj zásadami správneho konania. Pokiaľ je žalobkyňa iného názoru, nič jej nebráni domáhať sa uplatnenia vlastníckeho práva k predmetnej parcele cestou všeobecného súdu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

III.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, pretože má za to, že ním bol porušený zákon. Uviedla, že na základe osvedčenia o dedičstve 26 D 2506/2007 parcelu mpč. 2 o výmere 1119 m² zdedila v podiele 87/384 spolu s ďalšími spoluvlastníkmi W. N., V. N. a O. N. a spracovateľ Ing. L. I. zapracoval toto osvedčenie do registra obce Ruské Pekľany. Po schválení registra sa W. V. podanou námietkou domáhala zmeny rozhodnutia ohľadne spornej parcely. Dňa 6. augusta 2010 sa konalo zasadnutie komisie na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim, ktorého sa zúčastnili len starostka obce, MUDr. Y. a pán I. ako členovia komisie za obec, W. V. ako sťažovateľ, jej syn a nikým nespĺnomocnený W. N., manžel žalobkyne. Komisia konala napriek neúčasti jej niektorých členov, a to zástupcu katastrálneho úradu ako aj geodetov Ing. B. a Ing. I., hoci práve ich prítomnosť mohla odstrániť zjavné nezrovnalosti ohľadne identifikácie spornej parcely, keďže obaja spracovávali rozdielne geometrické plány. Na zasadnutie komisie neboli prizvaní všetci spoluvlastníci spornej parcely a komisia pripustila nespĺnomocneného manžela žalobkyne. Navyše o konaní nebola vyhotovená žiadna zápisnica,

takže nie je zrejmé, na základe akých právne relevantných dokumentov vydal Obvodný pozemkový úrad napadnuté rozhodnutie. Ďalej namietala, že súd sa nevysporiadal s výmerami, ktoré vznikli pri tvorbe registra, keď v rámci osvedčenia o vydržaní k mpč. 3 bolo priradených 1119 m², ale maximálna výmera mohla byť len 172 m², lebo žalobkyni a jej spoluvlastníkom tým bolo odňaté vlastníctvo k 947 m² bez akejkoľvek náhrady na úkor W. V. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti a relevantné dôvody pre zrušenie alebo zmenu rozsudku KS v Prešove. K jej námietkam k zasadnutiu komisie dňa 06.09.2010 uviedol, že sa nezakladajú na pravde; zo zápisu z pracovného rokovania komisie vyplýva, že ho nezvolával správny orgán, ale predsedníčka komisie, t. j. zástupkyňa obce s hlavným bodom programu prerokovanie námietky W. V. Pracovného rokovania sa zúčastnili piati zo siedmych členov komisie (jej predseda, zástupca Správy katastra Prešov, zástupca Slovenského pozemkového fondu, zástupca vlastníkov pozemkov a zástupca správneho orgánu). Na rokovanie boli prizvaní aj W. V., MUDr. O. Y., žalobkyňa G. N. a jej manžel W. N.. Aj keď žalobkyňa pozvánku prevzala 19.08.2010, rokovania sa nezúčastnila a z neúčasti sa neospravedlnila. W. N. nebol prizvaný ako o zástupca žalobkyne, ale ako účastník konania, ktorý podal námietku k uverejnenému návrhu registra (po lehote 30 dní). V námietke uviedol, že jeho manželka (žalobkyňa) dedičským konaním 26D 2506/2007-38 zo dňa 04.12.2008 nadobudla po svojej matke F. E. vlastnícky podiel k parcele mpč. 2, PKV 34 a parcela v registri označená ako mpč. 3 mala byť správne označená ako mpč. 2. Pokiaľ žalobkyňa nespĺnomocnila svojho manžela W. N. na pracovné rokovanie konané dňa 06.09.2010, tak nebol ani oprávnený podať oneskorenú námietku týkajúcu sa žalobkyne na správny orgán.

Účastníci konania mohli podať námietky proti návrhu registra do 31.12.2004. W. N. ju podal až 11.03.2009, teda zjavne po 30 dňovej lehote a tým, že zhotoviteľ registra opravil zoznam parciel predmetu konania registra v prospech žalobkyne na základe oneskorenej námietky a bez posúdenia tejto námietky komisiou, došlo k porušeniu § 7 ods. 2 zákona. Tento nesprávny postup bol odstránený opravou na základe námietky W. V. a výsledkov z pracovného rokovania zo dňa 06.09.2010. Námietka, že súd sa nevysporiadal s výmerami pozemkov, nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, pretože túto námietku žalobkyňa neuplatnila v žalobe, ale až v odvolacom konaní. Zhotoviteľ pri spracúvaní pôvodného návrhu registra z roku 2004 iba preberal platnú mapu katastra, pričom do nej nič nezakresľoval a zrušením parcely mpč. 2 (PKV 34) a zápisom parcely mpč. 3 (PKV 8) sa operát schváleného registra zosúladiť s pôvodným návrhom zverejneného registra z roku 2004. Výdaním rozhodnutia č. OPU 2010/1906-52/Ly zo dňa 24.9.2010 o oprave schváleného registra správny orgán odstránil chybu konania a zároveň aj nesprávny postup zhotoviteľa registra Ing. B. I.. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozsudok, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. januára 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. a 3 O.s.p.).

Na základe § 1 písm. e/ zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa súčinnosťou od 1. januára 2013 zrušili krajské pozemkové úrady. V zmysle ustanovenia § 4 tohto zákona pôsobnosť krajských pozemkových úradov ustanovená osobitnými predpismi prešla na obvodné pozemkové úrady v sídlach krajov. Následne zákonom č. 180/2013 Z. z. boli s účinnosťou od 1. októbra 2013 zrušené obvodné pozemkové úrady s tým, že

obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona. Do postavenia pôvodne žalovaného tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Prešov. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právnych nástupcov podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil dôvod, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré sú dostatočným východiskom pre vyslovenie výroku rozsudku.

Odvolací súd sa predovšetkým zaoberal namietanými údajnými pochybeniami komisie na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim, ktorá na zasadnutí dňa 06.09.2010 (nie 06.08.2010, ako nesprávne uviedla odvolateľka) rozhodovala o námietke W. V. proti údajom schváleného a do KN zapísaného registra. V administratívnom spise je založený Zápis z pracovného rokovania komisie RvIN v k. ú. L. konaného dňa 06.09.2010 na OcÚ v Ľubovci; vyplýva z neho, že rokovania sa zúčastnilo päť členov komisie, takže 7 členná komisia v zmysle § 4 zákona, ktorý upravuje kreovanie, zloženie a fungovanie tejto komisie, bola uznášania schopná. Namietaný zhotoviteľ Ing. I., GEONA, hoci nebol členom komisie, bol tiež pozvaný, ale na rokovanie sa nedostavil. Jeho neprítomnosť však nebola prekážkou na posúdenie predmetnej námietky. Rovnako žalobkyňa, hoci bola na rokovanie komisie pozvaná ako účastníčka konania, sa nedostavila, ani svoju neprítomnosť neospravedlnila. Neobstojí ani jej výhrada, že komisia akceptovala jej zastúpenie manželom W. N., hoci k tomu nemal splnomocnenie, pretože on bol rovnako na rokovanie pozvaný ako účastník konania. Ako vyplýva z tohto zápisu, dôvodom podanej námietky bola skutočnosť, že schválený register obsahoval údaje o pozemku a právnom vzťahu k nemu v rozpore s údajmi podľa § 6 ods. 1 zákona, preto rozhodnutie o oprave bolo vykonané v súlade s ustanovením § 7 ods. 6 zákona. Táto situácia bola vyvolaná zmenou, ktorú zapracoval do návrhu registra jeho zhotoviteľ Ing. I. bez prejednania v komisii na základe námietky manžela žalobkyne, ktorá jednak nebola podaná v zákonnej lehote a zrejme ani oprávnenou osobou. Rozhodnutie o oprave, ktoré prijal OPU na základe výsledkov šetrenia komisie, teda malo za následok uvedenie registra do súladu s jeho návrhom, tak ako bol zverejnený vyhláškou v roku 2004. Toto rozhodnutie v podstate vychádza zo záveru komisie, že „v roku 2004 iba parcela CKN 101 ostala majetkoprávne nevysporiadaná a susedné parcely z jednej strany (CKN 102,103- E.) a z druhej strany (CKN 99,100- Y.) boli už vysporiadané na základe notárskych osvedčení podľa nárokov, o ktoré požiadali samotní vlastníci na základe reálnej držby a podľa predložených geometrických plánov, ktoré si dali vyhotoviť“.

Na tieto žalobné dôvody napokon vyčerpávajúcim spôsobom reagoval krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia a odvolací súd sa s dôvodmi, pre ktoré považoval tieto námietky za neopodstatnené, plne stotožňuje. Stotožňuje sa predovšetkým s jeho právnym názorom, že rozhodovanie o zmene údajov schváleného registra bolo v súlade s ustanovením § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z., ako aj s jeho záverom, že za tejto situácie nemá žalobkyňa inú možnosť, než sa domáhať tvrdeného vlastníckeho práva k predmetnej parcele, resp. jej časti, cestou všeobecného súdu.

Keďže ďalšia námietka uplatnená v odvolaní, že súd sa nevysporiadal s výmerami pozemkov, nekorešponduje so žalobnými dôvodmi, a preto nebola z hľadiska rozhodnutia právne relevantná, ani odvolací súd nepovažoval za potrebné na ňu reagovať. V zmysle § 249 ods. 2 O.s.p. dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu majú tvoriť obsah žaloby, čím je určený rozsah preskúmavania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je súd viazaný a nemôže sám vyhľadávať iné dôvody nezákonnosti. Tzv. koncentračná zásada, ktorá sa uplatňuje v správnom konaní, umožňuje rozširovať žalobné dôvody len do konca lehoty na podanie žaloby, preto ani v odvolaní proti prvostupňovému súdnemu rozhodnutiu už tieto dôvody nemožno rozširovať.

Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd námietky žalobkyne uplatnené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok

Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§219 ods. 2 O.s.p. v spojení s§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď pri nedostatku relevantných žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.